

Paalæggelse — *forhøje eller nedsætte* Bidraget. Undtagelsesvis kan et forfaldent Bidrag for et kortere Tidsrum helt eller delvis *eftergives*, men kun med Samtykke af Overøvrigheden eller for de i § 9, Nr. 2, jfr. § 69, Stk. 3, og § 9, Nr. 3, nævnte Tilfælde af henholdsvis Socialministeren og Landsnævnet for Børneforsorg.

Stk. 2. Naar ganske særlige Grunde taler derfor, kan det med de i Stk. 1 nævnte Myndigheders Samtykke, der kun kan meddeles for 1 Aar ad Gangen, *undlades at paalægge* Bidrag, navnlig i de i § 9, Nr. 3, nævnte Tilfælde.

§ 13.

Stk. 1. Det sociale Udvalgs Afgørelser i Henhold til § 9, Nr. 1—2, kan *indankes* for Overøvrigheden, hvis Afgørelse er endelig. Dog sker Indankning, for saa vidt angaar de af det sociale Udvalg i Henhold til § 69, Stk. 3, truffne Afgørelser, direkte for Socialministeren, der kan forandre et af Udvalget paalagt Bidrag.

Stk. 2. Det sociale Udvalgs Afgørelser i Henhold til § 9, Nr. 3, kan indankes for Landsnævnet for Børneforsorg, hvis Afgørelse er endelig. Udredes hele Udgiften ved paagældende Barns Forsørgelse af Statskassen, kan Landsnævnet selvstændig forandre et af Udvalget paalagt Bidrag.

Stk. 3. Anker over Overøvrighedens Ansættelser i Henhold til § 10 afgøres endeligt af Socialministeren.

Stk. 4. Indankning skal i alle Tilfælde være foretaget inden 14 Dage efter, at Genparten af Resolutionen maa antages at være modtaget.

§ 14.

Stk. 1. *Inddrivelse og Afsoning* af Underholdsbidrag, hvad enten disse er fastsat af det sociale Udvalg eller af Overøvrigheden, sker i alle Tilfælde efter de for Inddrivelse og Afsoning af Underholdsbidrag til Børn udenfor Ægteskab gældende Regler.

Stk. 2. Hvor det sociale Udvalg overfor Overøvrigheden fremsætter Anmodning om Afsoning af et i Henhold til § 7, Stk. 2—3, jfr. § 8, fastsat Underholdsbidrag, vil Overøvrigheden ved Afgørelsen af, om den bidragspligtige fuldt ud, delvis eller slet ikke skal afsone det for det paagældende Tidsrum fastsatte Beløb, have at tage Hensyn til paa den ene Side paagældende Forsørgers Forsørgelsesbyrde som gift og paa den anden Side hans Betalingsevne, Arbejdsomhed, Ædruelighed, Helbredstilstand og andre Omstændigheder, der egner sig til at tages i Betragtning ved Bedømmelsen af, om han kan siges at tage sig sit Ansvar som Forsøger tilstrækkelig alvorligt.

Stk. 3. Hvor der begæres Afsoning af et ikke erlagt Underholdsbidrag, skal Overøvrigheden være berettiget til for et kortere Tidsrum at stille Afsoningen i Bero, naar det efter en nærmere Undersøgelse maa antages, at paagældende uden egen Brøde, ved Sygdom eller virkelig Fattigdom, der ikke skyldes Forsørgelsespligter udenfor Ægteskab, Dovenskab, Drikfældighed ell. lign., for Tiden er ude af Stand til at betale.

Stk. 4. Overøvrighedens Afgørelse med Hensyn til Afsoning kan ikke af den paagældende Forsøger indankes for højere Myndighed, medens Nægtelse af at fastsætte Afsoningsret for hele Bidraget eller en Del af dette eller at iværksætte en begært Afsoning af vedkommende sociale Udvalg kan indankes for Socialministeren.

§ 15.

Stk. 1. Den Hjælp, der af det offentlige efter denne Lov ydes en Person, overfor hvem en anden har Forsørgelsespligt, betragtes som oppebaaret af denne sidste og medfører for ham de Retsvirkninger, som efter denne Lov maatte være knyttet til Hjælpens Modtagelse.